

Επιστολή Δημάρχου Κερατσινίου-Δραπετσώνας προς Εφημερίδα Συντακτών

Αγαπητοί δημοσιογράφοι της “Εφημερίδας των Συντακτών”,
αυτές τις μέρες είμαστε χαρούμενοι γιατί είχαμε μια θετική εξέλιξη για την πόλη μας, καθώς απορρίφθηκε από το πολυμελές πρωτοδικείο Πειραιά η αγωγή της OIL ONE κατά του προσώπου μου. Με την αγωγή της η εταιρεία ζητούσε να τιμωρηθώ με προσωποκράτηση και 500.000€ πρόστιμο γιατί δήθεν την συκοφαντώ. Στόχος, βέβαια, της αγωγής ήταν να τρομοκρατήσει και να φιμώσει τους ανθρώπους της πόλης, που διεκδικούν το δικαίωμα να μεγαλώνουν τα παιδιά τους σε ένα περιβάλλον χωρίς ρύπανση και οσμές.

Εξεπλάγην γιατί αντί να δούμε στη φιλόξενη εφημερίδα σας ένα άρθρο για την δικαστική απόρριψη της καταγγελίας της OIL ONE, είδαμε ένα άρθρο που συνάδει με την προσπάθεια της εταιρείας, εδώ και καιρό, να συμψηφίζει την ωμή παραβίαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας απ’ την πλευρά της με την προσπάθεια του Δήμου να παρέμβει σε ένα χώρο που για δεκαετίες πλήγωνε την πόλη.

Αυτό ήταν έκπληξη για εμάς γιατί η εφημερίδα των συντακτών εδώ και χρόνια προσπαθεί ν’ αναδείξει τις αγωνίες των κατοίκων της πόλης.

Δεν έχω, βέβαια, την πρόθεση να καθορίσω την ύλη της εφημερίδας. Όμως, έχω το δικαίωμα να υποβάλλω κάποια ερωτήματα στον συντάκτη σας.

- Θα έπρεπε ή όχι να μιλήσει με το Δήμαρχο της πόλης πριν την δημοσίευση του;
- Είναι δεοντολογικά σωστό να παραθέτει επιλεκτικά τις απαντήσεις του Δήμου και ταυτόχρονα να προσπαθεί να τις αποδομήσει;
- Έψαξε να βρει από που προέρχεται η καταγγελία που ενεργοποίησε τους ελεγκτικούς μηχανισμούς της περιφέρειας, που εκ του νόμου ήταν υποχρεωμένοι να ελέγξουν την ορθότητα ή μη των καταγγελιών;
- Γιατί δεν περίμενε μερικές μέρες να δει το πόρισμα των ελεγκτικών μηχανισμών της περιφέρειας; Η βιασύνη σχετίζεται με το μέγεθος των “περιβαλλοντικών εγκλημάτων”, που διαπράττει ο Δήμος στην περιοχή, όπως περιπατητικοί χώροι, παιδική χαρά κλπ.;

Το δικαίωμα να κάνω αυτές τις ερωτήσεις, που πιθανόν να εκληφθούν απ' το συντάκτη ως παρέμβαση στο έργο του, μου το έδωσε ο ίδιος παραδίδοντάς μου μαθήματα για το πως πρέπει η Δημοτική Αρχή να λειτουργεί για θέματα περιβάλλοντος.

Όσοι έχετε περπατήσει τα τελευταία τρία χρόνια στα Λιπάσματα έχετε δει τις παρεμβάσεις του Δήμου, που καταγγέλλονται ως περιβαλλοντικές παραβιάσεις. Έχετε δει περιπατητικούς διαδρόμους, λυόμενες κατασκευές, γήπεδα, θέατρα, κυλικεία, παιδική χαρά.

Γι' αυτές τις παρεμβάσεις, όπως αναγκάζεται και ο ίδιος ο συντάκτης του άρθρου να αποδεχθεί, η αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας με έγγραφο της διαπιστώνει ότι δεν χρειάζεται άδεια περιβαλλοντικών όρων. Μόνο για μια περιβαλλοντική παράβαση ελεγχόμαστε και αφορά στην αποκατάσταση νεροφαγώματος, που προέκυψε εξαιτίας της διάβρωσης του εδάφους. Εκεί παρεμβήκαμε γιατί έπρεπε να προστατευτεί η ασφάλεια των επισκεπτών του χώρου. Γι' αυτή την παρέμβαση δεν απαιτείται περιβαλλοντική έγκριση γιατί όπως αποδεικνύεται από φωτογραφίες, οι υπηρεσίες του Δήμου απλά επανέφεραν το χώρο στην πρότερη του κατάσταση.

Τι αποκάλυψαν, λοιπόν, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και ο συντάκτης του άρθρου; Σε ένα χώρο, που για δεκαετίες λειτουργούσαν βιομηχανίες που σκόρπιζαν το θάνατο, σε ένα χώρο που σήμερα λειτουργεί βιομηχανία που μας αναγκάζει εξαιτίας της δυσοσμίας και του βενζολίου που εκπέμπει, να κλεινόμαστε στα σπίτια μας, γιατί δεν μπορούμε να αναπνεύσουμε, αναδεικνύουν ως «εγκληματική περιβαλλοντική παράβαση» την αποκατάσταση ενός νεροφαγώματος (!).

Εκεί όμως που ξεπερνά κάθε όριο ο συντάκτης του άρθρου, είναι όταν συνειδητά παραπληροφορεί τους αναγνώστες της εφημερίδας για το θέμα της ακτινοβολίας στην περιοχή. Ισχυρίζεται ο συντάκτης ότι ο Δήμος έκανε έργα και μετά ζήτησε τη γνωμάτευση της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας. Μάλιστα γνωρίζει, όπως λέει, ότι αυτό έγινε μετά από καταγγελίες διαφόρων περιβαλλοντικών και άλλων φορέων.

Ποιοί είναι οι περιβαλλοντικοί και άλλοι φορείς, που γνωρίζει τις καταγγελίες τους ο συντάκτης; Μήπως είναι το Παρατηρητήριο, το ΠΑΚΟΕ και η OIL ONE; Γιατί μόνο αυτοί; Γιατί η ραδιενέργεια στο χώρο των Λιπασμάτων δεν είναι τοξική αλλά ταξική.

Όταν τα επιχειρηματικά συμφέροντα λυμαίνονται το χώρο, δεν υπάρχει. Όταν τα συμφέροντα αυτά απειλούνται, γιατί οι κάτοικοι του Λεκανοπεδίου αποκτούν πρόσβαση σε έναν εξαιρετικής ομορφιάς χώρο, τότε εμφανίζεται η ραδιενέργεια.

Αν έκανε τον κόπο ο συντάκτης να ρωτήσει, θα μάθαινε ότι από το Δεκέμβρη του 2014 πολύ πριν ο Δήμος αποκτήσει το χώρο απ' την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, επισκεφτήκαμε την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας για να μάθουμε τι συμβαίνει στην περιοχή, γιατί έτσι κι αλλιώς είναι κομμάτι της πόλης μας. Από τότε λοιπόν είχαμε την διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Όταν μας παραχωρήθηκε ο χώρος επισκεφτήκαμε ξανά την επιτροπή Ατομικής Ενέργειας και ζητήσαμε τη γνώμη της για τα έργα που σχεδιάζαμε. Η Επιτροπή μας έδωσε το πράσινο φως για να προχωρήσουμε.

Το 2020 η Περιφέρεια απευθύνθηκε στην Επιτροπή διερευνώντας τις καταγγελίες των φορέων, που προανέφερα. Ξαναήρθε, λοιπόν, η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας το Φλεβάρη του 2020 και επανέλαβε τα ίδια πράγματα που η Δημοτική Αρχή γνώριζε από το 2014 (!)

Αγαπητοί δημοσιογράφοι της ΕΦ.ΣΥΝ., με την παρούσα επιστολή θέλω να σας μεταφέρω την πικρία που νιώσαμε όλοι όσοι παλεύουμε να μετατρέψουμε την περιοχή των Λιπασμάτων από πληγή σε ευκαιρία για την πόλη μας.

Δεν αμφισβητώ την ευαισθησία του συντάκτη σας για τα περιβαλλοντικά θέματα. Θα ήταν όμως πιο πειστικό, εάν πρόσθετε ότι στην επιβαρυμένη επί χρόνια περιοχή μας, βασικό πρόβλημα παραμένουν οι εγκαταστάσεις της OIL ONE.

Σας περιμένω, ώστε να δείτε από κοντά τα “περιβαλλοντικά εγκλήματα” που καταγγέλλετε και τα περιβαλλοντικά εγκλήματα που όντως συμβαίνουν.